

TIÊU PHẨM TUYÊN TRUYỀN CHỦ ĐỀ: AN TOÀN GIAO THÔNG

Kính thưa quý thầy, cô giáo trong BGH nhà trường, cùng tất cả các bạn học sinh ca sáng thân mến. Hôm nay, tập thể lớp 9/4 chúng em xin gửi đến quý thầy cô giáo cùng tất cả các bạn một tiêu phẩm tuyên truyền học đường về chủ đề “An toàn giao thông” với tựa đề “Một lần lầm lỡ” do các diễn viên không chuyên đến từ lớp 9/4. trong vai Nam, trong vai Lan, trong vai Mai, trong vai cô giáo, trong vai An, trong vai Na, và trong vai bố, mẹ Nam. Tiêu phẩm của chúng em xin được phép bắt đầu.

Vào giờ sinh hoạt lớp cuối tuần.

Cô giáo: hôm nay, cô sẽ cho các em biết một số quy định cơ bản về đảm bảo an toàn giao thông đường bộ và cô muốn các em thực hiện cam kết sẽ không vi phạm luật giao thông. Các em rõ chưa?

Tất cả lớp đồng thanh: *Vâng ạ!*

Cả lớp chăm chú nghe cô giáo nói riêng Nam, An, Lan, Mai thì chụm đầu lại bàn kế hoạch để chiều nay đi sinh nhật Na nên chẳng nghe cô giáo nói gì cả.

Nam: *Chiều nay đi bằng xe gì nhỉ?*

Lan: *Thì xe máy chứ bằng gì? Nhưng mà mua quà gì cho cái Na bây giờ?*

Mai: *Hay là chúng ta góp tiền để mua món quà gì đó thật ý nghĩa đi?*

Nam, Lan và An: *Ý kiến hay đó, quyết định vậy đi.*

Sau khi nói xong về luật đường bộ, cô giáo bảo:

- Bây giờ các em hãy thực hiện cam kết nhé!

Mặc dù không nghe cô giáo nói gì nhưng An, Nam, Mai, Lan vẫn thực hiện cam kết như các bạn khác.

Chiều hôm đó Nam dùng xe máy để chở Lan đi. Khi Lan vừa định leo lên xe thì Mai bảo:

- Lan này, hay là chúng mình đi xe đạp nhé! Chứ chúng ta chưa đủ tuổi để đi xe máy và lại

- Cậu đến đấy à? Trông tớ thế này mà đi xe đạp á? Cậu thích thì đi một mình đi! Cậu đúng là quê mùa thật! – Lan cắt ngang lời Mai.

Không khuyên được lan, Mai quay sang nam.

- Nam này, nếu cậu không thích đi xe đạp thì thôi! Nhưng cậu hãy đội mũ bảo hiểm vào đi như vậy sẽ an toàn hơn. Cả cậu nữa, Lan à!

Nam bĩu môi:

- Cậu chê tay nghề của tớ à! Kinh nghiệm mấy chục năm đi xe máy đấy! Giờ có nhắm mắt tớ vẫn đi được.

Lan nhanh nhẩu chen vào:

- Nào mình đi thôi Nam. Nếu đến trễ thì cái Na nó lại giận đấy! Xuất phát thôi.

Let's go.

- Nhưng mà – Mai chưa kịp nói gì thì Lan và Nam đã biến mất hút trong lớp bụi mịt mù. Thế là Mai đành đạp xe một mình.

Trong khi đó, tại nhà Na:

Na: này, An. Sao giờ mà cái Lan và Nam chưa đến nhỉ? À, còn mai nữa chứ. Tụi này sao mà chậm chạp quá!

An: Ừ nhỉ. Để tớ gọi cho nam xem sao, cậu chờ tí nhé.

Nói xong, An lấy điện thoại gọi cho Nam ngay.

Nam: Alô! Chuyện gì đấy?

An: Này, mày với cái Lan đang ở đâu đấy? Sao giờ này chả thấy mặt mũi tụi mày đâu cả, nhanh lên chứ!

Nam: Được rồi, giờ tao sẽ tăng tốc hết cỡ nhá! Tụi mày cứ chờ đi, 5 phút nữa tụi tao sẽ có mặt ở đó. Thế nhé!

Nói xong, Nam phóng xe chạy vun vút trên đường khiến người đi đường sợ hãi. Trong khi đó Lan ngồi phía sau hú to ra về thích thú nhưng mọi chuyện không được suôn sẻ, nam đang chạy nhanh thì bất ngờ thấy cái ổ gà phía trước nhưng chẳng phanh kịp mà chỉ kịp nghe được tiếng “áaaaa” rất to. Thế là cả Nam và Lan đều ngã xuống đường bất tỉnh. Những người đi đường vây quanh nhưng khi ngã điện thoại của Nam bị hỏng nên mọi người chẳng biết được số điện thoại của gia đình Nam.

Vài phút sau, có tiếng còi xe cảnh sát tới. Hình như sau khi xảy ra tai nạn có ai đó đã gọi điện báo cảnh sát đến để giải quyết tai nạn. Khoảng 5 phút sau, Mai đi ngang qua nơi Nam và Lan xảy ra tai nạn, nhìn thấy nhiều người nên Mai liếc sang xem có chuyện gì xảy ra. Lan bàng hoàng hốt hoảng khi nhận ra đây chính là Nam và Lan, Mai chạy đến:

- Các cô, các chú ơi! Bạn cháu bị làm sao thế?

Chạy đến bên cạnh Lan, Mai ngồi sụp xuống và lay người Lan:

- Lan ơi, sao lại thế này? Cậu hãy nói gì với tớ đi! Lan ơi – Mai nói trong tiếng nấc.

- Nhưng vì Mai không có điện thoại nên chẳng thể liên lạc với gia đình Nam mà Mai cũng chẳng biết nhà Nam nữa. Chưa biết làm gì thì có chú công an bảo Mai.

- Hay là cháu đến nhà bạn của cháu mượn điện thoại để gọi cho bố mẹ 2 bạn này, còn việc ở đây chú sẽ lo. Chú sẽ sơ cứu cho hai bạn này trong khi gọi cấp cứu đến đưa hai bạn cháu tới bệnh viện.

- Vâng ạ! Cháu sẽ đi ngay – Mai đáp và đạp xe đến nhà Na.

Đến trước cổng nhà Na, Mai chạy nhanh vào người ướt đầm mồ hôi.

Mai: Các cậu ơi! Không xong rồi Nam và Lan bị tai nạn rồi.

Chiếc cốc trên tay An rơi xuống nền nhà bể tan.

An: Cái gì cơ? Cậu cậu vừa nói gì thế? Có phải là cậu đang đùa với bọn tớ không? Rõ ràng lúc nãy tớ vừa mới nói chuyện với Nam mà!

Mai: Tớ.... tớ nói thật đấy! Các cậu mau gọi cho bố mẹ của Nam và Lan đi, nếu không thì nguy mất.

An lấy điện thoại gọi báo tin cho bố mẹ Nam và Lan. Vừa nghe tin bố mẹ Nam và Lan cũng sốt chạy thẳng tới bệnh viện gặp bác sĩ.

Bác sĩ: Chúng tôi đã cố gắng hết sức. Chúng tôi chỉ có thể làm như vậy thôi do mất máu quá nhiều và đầu bị va mạnh xuống mặt đường nên cậu bé không còn nữa. Chúng tôi chỉ có thể cứu được cô bé thôi. Chúng tôi xin lỗi.

Phải chịu một cú sốc quá lớn và bất ngờ, mẹ Nam đã ngã ngửa tại chỗ.

Ngày hôm sau, Lan đã tỉnh lại nhưng vẫn chưa hoang hồn vì vụ tai nạn quá khủng khiếp. Lan ôm đầu, về ân hận nói với Mai:

- *Tất cả là lỗi của tớ, giá mà tớ nghe lời cậu thì mọi chuyện đã không thế này rồi*

Mai: Mọi chuyện đã xảy ra rồi Lan à! Giờ cậu có hối hận cũng chẳng ích gì, cậu hãy rút ra bài học cho bản thân mình đi. Cậu không sao thì may rồi nhưng chỉ tiếc là Nam – Nói đến đây, cổ Lan nghẹn cứng, không nói thành lời.

Vào ngày đám tang của Nam, tất cả mọi người ai cũng buồn và thương xót cho Nam, chỉ vì “một lần lầm lỡ” mà Nam đã ra đi mãi mãi thật đáng tiếc.

Ngày hôm sau ở lớp

“Tùng....tùng.... tùng”

Tiếng trống báo hiệu giờ học bắt đầu. Cô giáo bước vào lớp, vẻ mặt buồn rầu, cô nói:

- *Cô rất tiếc về sự việc xảy ra. Nhưng các em hãy hứa với cô là sẽ không bao giờ lặp lại sự việc giống như vậy nữa. các em đừng bao giờ vi phạm luật lệ giao thông nữa. Được chứ?*

Cả lớp đồng thanh hô: *Vâng ạ!*

Từ đó, cả lớp chấp hành tốt các luật lệ giao thông và luôn được nhà trường tuyên dương trước cờ.

Qua đây, lớp 9/4 chúng em xin gửi đến tất cả mọi người thông điệp **“AN TOÀN LÀ BẠN, TAI NẠN LÀ THÙ”** và **“HÃY CHẤP HÀNH TỐT LUẬT LỆ GIAO THÔNG VÌ LỢI ÍCH CỦA BẢN THÂN”**.

Tiểu phẩm của chúng em đến đây là hết, cảm ơn quý thầy cô và các bạn đã lắng nghe. Chúc thầy cô và các bạn có một tuần làm việc và học tập thật tốt.

Tác giả: Nhóm học sinh Trường THCS Nguyễn Văn Trỗi, Phú Ninh, Quảng Nam